

Sygn. akt: I C 1904/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marta Burzyńska
Protokolant:	Dorota Głowacka

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2015 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.

przeciwko J. J.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej J. J. na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. kwotę 20 124,14 złotych (dwadzieścia tysięcy sto dwadzieścia cztery złotych czternaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości 13% w stosunku rocznym do dnia 22 grudnia 2014 roku i w wysokości 8% w stosunku rocznym od dnia 23 grudnia 2014 roku – z uwzględnieniem zmian w wysokości odsetek ustawowych – liczonymi od następujących kwot:

- od kwoty 23 329,29 złotych od dnia 10 kwietnia 2014 roku do dnia 21 maja 2014 roku,
- od kwoty 22 829,29 złotych od dnia 22 maja 2014 roku do dnia 16 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 22 279,29 złotych od dnia 17 czerwca 2014 roku do dnia 18 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 21 779,29 złotych od dnia 19 czerwca 2014 roku do dnia 14 lipca 2014 roku,
- od kwoty 20 779,29 złotych od dnia 15 lipca 2014 roku do dnia 12 sierpnia 2014 roku,
- od kwoty 19 779,29 złotych od dnia 13 sierpnia 2014 roku do dnia 16 października 2014 roku,
- od kwoty 19 379,29 złotych od dnia 17 października 2014 roku do dnia 29 października 2014 roku,
- od kwoty 18 779,29 złotych od dnia 30 października 2014 roku do dnia 18 listopada 2014 roku,
- od kwoty 17 279,29 złotych od dnia 19 listopada 2014 roku do dnia 2 grudnia 2014 roku,
- od kwoty 16 779,29 złotych od dnia 3 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty.

II. Umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od pozwanej J. J. na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. kwotę 3 749 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2 400 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt I C 1904/14

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wystąpiła przeciwko pozwanej J. J. z powództwem o zapłatę. Pierwotnie domagał się zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kwoty 26.624,14 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 23.329,29 złotych od dnia 10 kwietnia 2014 roku. W toku procesu dwukrotnie ograniczał swoje żądanie, z uwagi na wpłaty dokonywane przez pozwaną i ostatecznie domagała się zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kwoty 20 124,14 złotych (dwadzieścia tysięcy sto dwadzieścia cztery złotych czternaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od następujących kwot: od kwoty 23 329,29 złotych od dnia 10 kwietnia 2014 roku do dnia 21 maja 2014 roku, od kwoty 22 829,29 złotych od dnia 22 maja 2014 roku do dnia 16 czerwca 2014 roku, od kwoty 22 279,29 złotych od dnia 17 czerwca 2014 roku do dnia 18 czerwca 2014 roku, od kwoty 21 779,29 złotych od dnia 19 czerwca 2014 roku do dnia 14 lipca 2014 roku, od kwoty 20 779,29 złotych od dnia 15 lipca 2014 roku do dnia 12 sierpnia 2014 roku, od kwoty 19 779,29 złotych od dnia 13 sierpnia 2014 roku do dnia 16 października 2014 roku, od kwoty 19 379,29 złotych od dnia 17 października 2014 roku do dnia 29 października 2014 roku, od kwoty 18 779,29 złotych od dnia 30 października 2014 roku do dnia 18 listopada 2014 roku, od kwoty 17 279,29 złotych od dnia 19 listopada 2014 roku do dnia 2 grudnia 2014 roku, od kwoty 16 779,29 złotych od dnia 3 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty. Podnosił, iż przysługuje mu wobec pozwanej wierzytelność z tytułu umowy o pożyczkę nr (...), zawartej z pozwaną w dniu 9 marca 2012 roku.

Pozwana J. J. zgadzała się z powództwem. Oświadczyła, iż na mocy porozumienia zawartego z powodem spłaca pożyczkę w miesięcznych ratach.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie co do kwoty 20 124,14 złotych, albowiem zostało uznane przez pozwaną.

Powód domagał się od pozwanej ostatecznie zapłaty kwoty 20.124,14 złotych, która stanowiła dług pozwanej wynikający z umowy pożyczki nr (...) zawartej przez nią w dniu 9 marca 2012 roku. Pozwana stawiała się na rozprawę i oświadczyła, że zgadza się z powództwem. Przyznała, że zawierała taką umowę i jest winna kwotę dochodzoną pozwem. Pozwana nie kwestionowała żadnych twierdzeń strony powodowej, nie podważała też wiarygodności złożonych przez nią dowodów, zgadzała się z powództwem. Wnosiła o umożliwienie porozumienia się z powodem co do ratalnej spłaty zadłużenia i zawarcia ugody pozasądowej. Zgodnie z przepisem art. 213 § 2 kpc, sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 5 grudnia 2012 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt I Aca 1061/12 uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności pozwanego, który nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie (Lex nr 1280314). Zachowanie pozwanej, która wyraźnie oświadczyła, iż zgadza się z powództwem i nie kwestionowała, ani okoliczności faktycznych podanych przez powoda, ani podstawy prawnej powództwa, ani dokumentów załączonych do pozwu, stanowi zdaniem Sądu uznaniem powództwa w rozumieniu art. 213 § 2 kpc. Wobec faktu, iż żadne okoliczności, nie przemawiały za tym, iż zachowanie pozwanej jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, należało powództwo uwzględnić. W pozostałej części umorzono postępowanie na podstawie art. 355 kpc w zw. z art. 203 1 i § 4 kpc.

Zgodnie z art. 353 § 1 kodeksu cywilnego zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić.

Mając na względzie powyższe okoliczności na podstawie art. 353 § 1, art. 213 § 2 kpc, należało orzec jak w sentencji orzeczenia.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z którym strona która przegrała spór jest zobowiązana do zwrotu przeciwnikowi poniesionych przez nią kosztów procesu. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powoda ustalono na podstawie § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

S ę d z i a